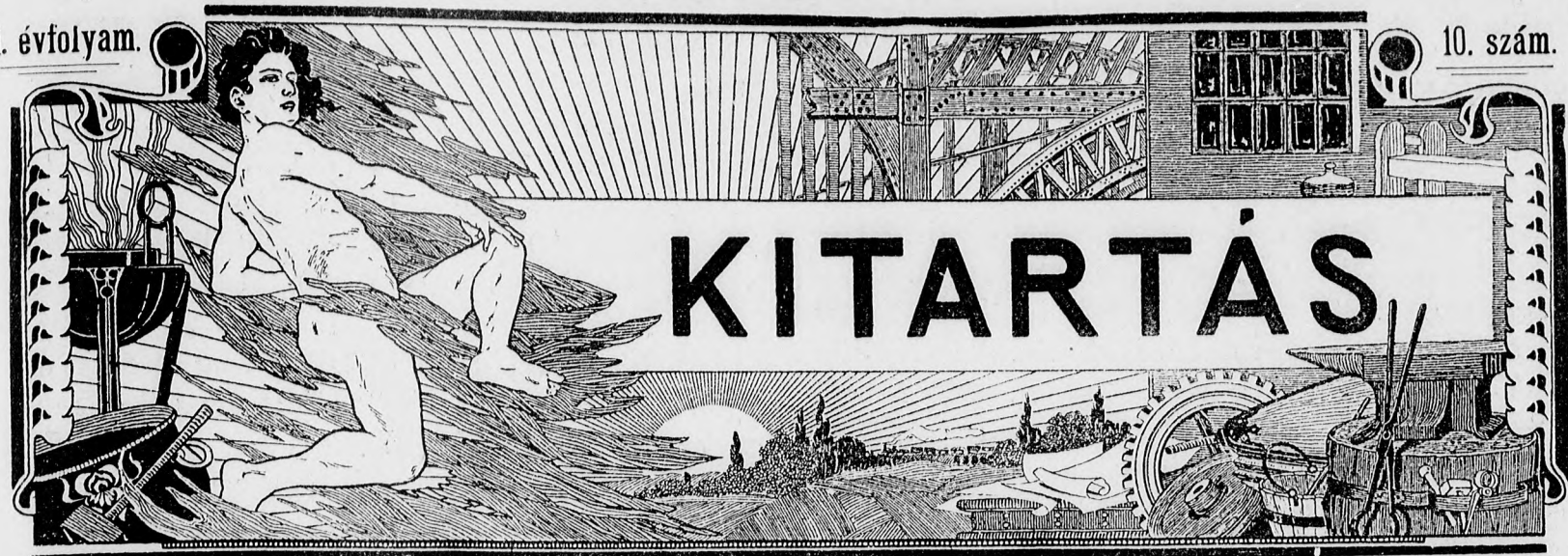

1900. márczius hó 11-én.

II. évfolyam.

10. szám.

Társadalmi, szépirodalmi és ismeretterjesztő hetilap.

MEGJELENIK VASÁRNAPONKINT.

Előfizetési díj:
Helyben és vidéken postaküldéssel 24 korona.
Az előfizetők baleset általi halál, állandó vagy részleges munkaképtelenség esetére a *Nemzeti Baleset Biztosító Részvénytársaságnál* 2000 koronára vannak biztosítva.

Felelős szerkesztő:
benedekfalvi dr. LUBY GYULA,
köz- és váltó-ügyvéd,
a m. kir. államasutak titkára.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST,
VIII. ker., Köztemető-út 3. sz.
Telefon szám 58-61.

Felvidéki lakodalom.

Minden vidéknek megvannak a maga lakodalmi szokásai. Az alföldön, a Dunán túl, Erdélyben, a felvidéken más és más lakodalmi szokások vannak, miket a nép nemzedékről-nemzedékre hiven követ. Mai képünk egy felvidéki lakodalmat ábrázol, amint a násznép a templomból vonul az örömapa házához, hogy vig lakodalmával ünnepelje meg a nagy napot.

Névmagyarosítás 1899-ben.

A belügyminiszterium két felévi kimutatása szerint hazánkban az 1899. évben 3240 folyamodónak engedte meg a belügyminiszter a névváltoztatást. Ez eredmény az 1898. évvel szemben 3482 esettel, vagyis 51,80%-kal kedvezőtlenebb ugyan, de még mindig 1399 esettel több, mint az 1897. évben, mikor csak 1841 folyamodónak engedte a névmagyarosítást.

A névmagyarosításnak hazánk minden részében vannak hívei, de a legtöbb mégis a székesfővárosban. Az 1899. évi összes 3240 névváltoztatás közül 874 eset, vagyis az összesnek 27 százaléka Budapesten fordult elő. Ez eredményben nagy része van a központi névmagyarosító-társaságnak, mely immár tizenkilenc éve csöndes működésével terjeszti a névmagyarosítást. A vidéki városok és községek közül az 1899. évben legtöbb névmagyarosítás a következő helyeken történt (a zárójel közötti számok az 1898. évre vonatkoznak): Arad 92 (141), Kolozsvár 38 (200), Nagykanizsa 34 (24), Szeged 34 (91), Debreczen 33 (68), Nagyvárad 33 (90), Szolnok 33 (86), Győr 32 (63), Komárom 31 (6), Temesvár 31 (179), Pécs 30 (45), Kassa 27 (65), Székesfehérvár 27 (43), Munkács 24 (34), Kecskemét 23 (21), Szabadka 22 (70), Igló 19 (29), Máramaros-Sziget 21 (?), Ujpest 21 (45), Ungvár 19 (22), Esztergom 18 (8), Kaposvár 22 (44), Vác 18 (24), Nyíregyháza 17 (13), Baja 16 (28), Zólyom 16 (28), Szombathely 16 (82),

Szatmárnémeti 15 (12), Pozsony 14 (37), Sátoralja-Ujhely 13 (25), Szatmár 12 (2), Veszprém 12 (23), Brassó 11 (71), Nagyszeben 11 (45), Balassa Gyarmat 11 (?), Békés-Csaba 10 (?), Czegléd 10 (23), Nagy-Kőrös 10 (?), Eger 10 (7), Marosvásárhely 9 (9), Ruttká 9 (25), Nyitra 9 (17), Sopron 9 (?), Hódmezővásárhely 8 (6), Rákospalota 8 (28), Nagybecskerek 8 (11), Érsekújvár 7 (123), Fiume 7 (9), Szentest 7 (6), Ujvidék 7 (17), Zalaegerszeg 7 (7), Szarvas 7 (?), Losoncz 7 (9), Selmeczbánya 6 (7), Jászberény 6 (3), Oravicza 6 (39), Orsova 6 (22), Hatvan 5 (12), Rozsnyó 5 (?), Nagyszombat 5 (9), Zenta 5 (?), Déva 4 (?), Lőcse 4 (?), Eperjes 4 (9), Trencsén 4 (2), Zágráb 5 (19), Makó 4 (?), Dunaföldvár 3 (?), Versecz 3 (37), Zombor 3 (22), Zsolna 3 (27), Deés 2 (5) és Püspökladány 2 (18).

Az 1898. évben több-kevesebb névmagyarosítás történt még a következő helyeken, ahol az 1899. évben — sajnos — már alig fordult elő egy vagy egy sem. Ezek: Vasvár (18), Nagy Kikinda (17), Segesvár (14), Karánsebes (11), Fehértemplom (9), Zalatna (8), Delta (7), Medgyes (3), Késmárk (2) stb.

Bécsben lakó hazánkfiak közül öt (az 1898. évben 30) magyarosította meg nevét; egy-egy névmagyarosítás pedig történt: Berlin, Bukarest, Konstantinápoly, Krakó és Laibach városokban.

A névmagyarosítók állás és foglalkozás szerint való viszonyban az értelmiségi kereset-

* * * * T Á R T Ó Z A . * * * *

Emlék.

Nem dalolok soha többé
Már a szerelemről,
Hazug volna minden szavam
Hazug érzelemről;
Kit daloljak, kiről zengjek
Szerelmi éneket,
Ha az, a kit úgy szerettem
Az enyém nem lehet.

A szerelem rózsafája
Elhervadt szirmait,
Összegyűjtöm, megdalolom
Mint lelkeim kínjait;
A viruló rózsaszírom
Oly hamar elhervad,
De mely lehull, emlékimben
Örökké megmarad.

Nem dultak már a szívemben
Lélekölő harcok,
Rejtekében ama lánynak
Egy kis helyet tartok;
Tudom azt, hogy képe onnan
Soha ki nem enyész,
Ah, hisz' olyan megnyugtató
A ráemlékezés.

Székelty Dávid.

A főhercegnők és a magyar táncz.

Fölmerült e napokban az a hír, mintha a bécsi arisztokrata-társaság piknikjén a királyi család főhercegnői tüntettek volna a csárdás ellen azzal, hogy nem szólitották tánczra azokat a magyar urakat, kik egy nappal előbb otthagyták a bécsi »urak bálját«, mert az osztrák urak püsszegni kezdtek, mikor a cigány rázendített a csárdásra. A valóság az, hogy azon a pikniken a főhercegnők többször is felhívták tánczra Thurn-Taxis herceget, azt a magyar indigenát, ki az urak bálján legjobban exponálta magát a csárdásért. Gróf Széchényi Péter is megkapta az elégtételt. A farsang utolsó napján lakoma volt s ezen egy osztrák főúr köszönetet mondott neki, hogy mint előtánczos és rendező az ideai bálakat

hez tartozók vannak tulsulyban. Sajnos ugyan, hogy a belügyminiszteriumi jegyzékben még mindig nagy számban vannak oly névmagyarosítottak, kiknél a foglalkozás kimutatva nincs. A következő számok tehát sok tekintetben hiányosak és teljességre egyáltalában igényt nem tarthatnak. Állás vagy foglalkozás szerint az 1899. évben a névváltoztatók közt volt (a zárjel közti számok az 1898. évre vonatkoznak): vasuti hivatalnokok, alkalmazott és szolga 671 (3382), magyar királyi posta- és táviróhivatali főtiszt, tiszt, altiszt, alkalmazott és szolga 47 (305), állami hivatalnok, alkalmazott és szolga 94 (199), vármegyei, városi és községi tisztviselő, alkalmazott és szolga 47 (103), csendőr 61 (101), rendőr 5 (16), pénzügyőr 18 (19), katona 33 (32), erdész 6 (16), pap 19 (13), apáca — (1), tanár 19 (23), tanító 219 (116), orvos 32 (58), állatorvos — (20), mérnök 15 (35), ügyvéd 17 (10), hírlapíró 4 (7), színész — (4), művész 5 (1), építész 1 (—), zenész 4 (—), gyógyszerész 3 (4), magánhivatalnok 52 (55), tanuló 43 (48), kiskoru 793 (1216), önálló iparos 88 (33), iparossegéd 40 (50), önálló kereskedő 75 (88), kereskedő segéd 28 (40), ügynök, utazó és alkusz 9 (—), földbirtokos és bérlő 15 (26), gazdatiszt 7 (—), földműves 14 (—), napszámos és munkás 3 (17), magánzó 3 (8), házbirtokos 1 (—), szolga 4 (—), ismeretlen foglalkozású 744 (685), összesen 3240. E szerint a névmagyarosítás a vasutasoknál, posta- és táviróhivataloknál, az állami hivatalnokoknál, a vár-

megyei és városi tisztviselőknél nagyobb esőkentést, ellenben a csendőröknél, tanítóknál és mérnököknél jelentékenyebb emelkedést mutat. Kiskoru is kevesebb magyarosította nevét az 1899. évben, mint az előző esztendőben, sajnos azonban, hogy az ismeretlen foglalkozásúak száma most nagyobb, mint 1898-ban volt.

Vallásra nézve a névváltoztatók közt a lefolyt évben legtöbb ismét a mózesvallású volt; ezt követik a római katolika vallásúak, azután az ágostai hitvallású evangelisták, utánuk a görög katolikusok és így tovább. A belügyminiszteri kimutatás szerint volt (a zárjel közt levő számok az 1898. évre vonatkoznak) római katolikus 1232 (3297), görög katolikus 106 (303), görög keleti 30 (107), ágostai evangélikus 167 (406), ev. református 69 (198), umtárius 1 (7), baptista — (18), izraelita 1634 (2379), egynek (7) pedig a vallását nem lehetett megállapítani.

Az előrebocsátottakat áttekintve, látjuk, hogy a névmagyarosítás az ország minden részében el van terjedve és hogy valamennyi felekezet abban részt vesz. Jó példával előljár székesfővárosunk és ezt követik jelentősebb számmal a magyar Alföld nagy városai, mint Arad, Szeged, Debreczen, Szolnok stb., hasonlóképp Kolozsvár, Nagyvárad, Győr, Komárom, Temesvár. Pécs stb. A magyar nép, a nagy- és ki-községek milliói, még mindig távol tartja magát a névmagyarosítástól, részint mive annak fontosságáról magyar nemzeti szempontból nincs fölvilágosítva, részint pedig azért

sikerre segítette. Ez eddig nem volt szokásban, tehát tüntetés volt.

Ami a főhercegnőket illeti, a csárdásnak ők nemcsak hogy nem ellenségei, hanem lelkes hívei. Maguk adták erre a legmeggyőzőbb bizonyosságot azzal a valóságos kis komplottal, melyet nem is olyan régen ép a csárdás érdekében szőttek. Két éve, farsang idején történt, hogy az uralkodóház fiatalabb tagjait nagy titokban megtanította a csárdásra egy Becsben élő magyar tánczmester. Titokban történt, mert kedves meglepetés akart lenni a magyar főúri köröknek. Az eszme Mária Valéria főhercegnőtől eredt, a kivitelét pedig Izabella főhercegnő vállalta magára. A titok gróf Karácsonyi tündérestéjén pattant ki először. Azért ott, mert az volt a legjobb alkalom, mivelhogy azon a bálon amugy is egy kis részt kellett ütni az udvari etiketten. Az a szokás ugyanis az udvari bálokon, hogy amelyik főhercegnő tánczolni akar, az udvarmesternek megnevezi azt a fiatal mágnást, akit tánczosul óhajt s az udvarmester azután átadja az illetőnek az üzenetet. Zum Tanz befeljen erre a hivatalos kijelentés. Kissé komplikált dolog, mert hátha egyidőben két főhercegnő ugyanazzal a daliás ifjuval óhajtja lejteni a komoly és méltóságos menüettet. Hát még a csárdásnál, ahol nem mindig az az igazi tánczos, akinek a legtöbb őse van. Abban egyeztek meg tehát, hogy gróf Karácsonyi estéjére a főhercegnők félreteszik a

szigoru udvari etikettet és minden meghívott ifjunak szabadságot adnak rá, hogy bármelyik főhercegnőt tánczra kérhesse. Ő Felsője, amikor előadták neki a dolgot, — Mária Valéria főhercegnő tolmácsolta a kívánságot — mosolygott és azonnal megadta beleegyezését. Mig a többi rendes táncz járta, egészen jól ment a dolog; Mária Valéria, Izabella, Mária Krisztina főhercegnőt és a többi ott volt főhercegnőket a mágnásifjak ugyancsak sűrűn vitték tánczba. De a csárdásnál, mintha megesappant volna a deli tánczosok bátorsága. Vagy tiz pár járta, de nem volt közte főhercegnő. Azt hitték az urak, hogy a főhercegnők nem tudják a csárdást, nem is próbálkoztak hát, hogy tánczra kérjék őket, nehogy kosarat kapjanak. A főhercegnők észrevették a tartózkodás okát s nyomban segítettek a bajon. Az udvari etiketthez folyamodtak s maguk kérték fel csárdásra az urakat. Nagy volt a meglepetés, amikor gróf Cziráky Béla Mária Valériával, gróf Bánffy Miklós pedig Izabella főhercegnővel tánczra perdült. A két főhercegnő olyan tüzzel tánczolta a csárdást, ahogy csak igazán magyar szivből lehet. Ferencz Szalvátor főherceg csak nézte egy ideig, aztán hirtelen oda fordult báró Dániel Ernőnéhez és csak ennyit mondott:

— De szép egy táncz! Ha merném . . . de igazán nem vagyok benne elég jártas, hiszen alig kétszer tánczoltam.

mivel az eljárást a nevek magyarosításánál nem ismeri és így méltán fél annak nehézségeitől és költségeitől. Vidéken a névmagyarosítás érdekében legtöbbször tehetnének a lelkészek, tanítók, jegyzők, főszolgabírák s általában mindazok, a kik a néppel gyakrabban és illetve sűrűn érintkeznek. Lelkes kezdőknek a központi névmagyarosító társaság (I. ker., Attila-utca 85, régi száma 137) mindenkor szívesen a kezére jár.

Nem mulaszthatjuk el e helyen nagy örömnünknek külön is kifejezést adni ama buzgóságért, melylyel a hazafias tanítók a névmagyarosítást fölkarolták. Az 1897. évben 59, az 1898. évben 116, az 1899. évben pedig 219 néptanító magyarosította meg nevét. Igaz ugyan, hogy nem magyar hangzásu nevű még elég találkozik a hazai tanítók között is, de ha a társadalom minden rétege ily buzgalommal karolná föl a nevek magyarosításának ügyét, miként tanítóink, akkor örvendetesebb eredményről tudnánk beszámolni. Óhajtandó volna, hogy tagjaink is élénk érdeklődéssel viseltetnének a névmagyarosítás hazafias intézménye iránt.

A tengeri kigyó.

Az amerikai, angol és németországi lapok a múlt nyáron fantasztikus jelentéseket közöltek egy őskori állatról, melynek csontváza nyolczvan méternél hosszabb. Most ez a váz a new-yorki természetrajzi muzeum egyik folyosóján látható. Jóllehet nem 80, hanem csak 8—9 méter hosszú, eléggé tekin-

— Bőven elég az, fenség, — válaszolt a kegyelmes asszony. — Különösen ha ilyen bájos minták után indul.

— Volna olyan szíves velem ellejteni?

A báróné, ki egyike a legjobb csárdástánczosoknak, nyomban beállt a sorba s a következő pillanatban Ferencz Szalvátor főherceg már ott járta a csárdást fenséges neje szomszédságában.

A magyar táncz, a csárdás, már 1867-ben udvarképes lett. Fölvették a programmba, mint aféle nemzeti mutatványt. De igazán szívvel-lélekkel a két év előtti Karácsonyi-estén járták először a Habsburg-ház sarjai. Ugyancsak ezen a gróf Karácsonyi-féle bálon történt egy másik jellemző epizód, mely szintén ékes czáfolat arra, hogy mennyire nem lehetnek ellenségei a főhercegnők a magyar táncznak. A bálnak egyik bécsi arisztokrata-vendége, aki udvari hivatásban járt el ottan, németül kérdezett valamit Mária Valéria főhercegnőtől. A fenséges asszony pedig önkéntelenül magyarul válaszolt a kérdésre. Az osztrák arisztokrata kissé meglepődve szólt németül:

— Császári fenség, nem tudok magyarul.

A fenséges asszony pedig erre azt mondta most már német nyelven:

— Tánczoljon csak egyszer-kétszer csárdást, majd mindjárt otthonos lesz ebben a szép nyelvben.

télyes óriás és a kréta-korszakban, a melyben fajbelijeivel élt, rettenetes ellenfél lehetett. Irtózatossággal fölfegyverkezett vízi gyík volt; sok tekintetben czethalhoz vagy kigyóhoz is hasonlított. Némely tudós a mesebeli tengeri kigyót vélte benne fölismerni. Abban a régmúlt időben, a mikor a mostani Alföld és Európa legnagyobb részét még oceán borította, a tengeri kigyó, vagy mint tudományosan nevezik, a tilozaurusz, sűrűn kalandozhatott a habok közt. Most már kiveszett az utolsója is a többi állatkolosszussal egyetemben és csak kevés csontvázat hagyott meg számunkra épségben az idő. Az első maradványt, egy csaknem teljes óriási koponyát Maastricht városa mellett találtak Belgiumban. A lelet akkoriban nagy feltűnést keltett egész Európában és 1795-ben, mikor a francziák ostromolták Maastricht várost, a tüzérek vigyáztak, hogy golyóik ne ériék azt a házat, melyben az érdekes koponyát őrizték. A tengeri kigyó boldog hirtokosa azonban, nehogy kincsét elrabolják, éjnek idején elrejtette. A francziák a vén koponya megkerítésére 600 palaczk bor díját tüzték ki s ennek csakhamar meg volt az eredménye, mert tizenkét gránátosnak sikerült a koponyát megkeríteni, mely azóta a párisi Jardin des Plantes-ban van. Az amerikai földrétegekben sokkal gyakrabban lehet találni ilyen vázakat. Azt, melyről említést tettünk, Scott City-ben, Kansasban találták csaknem teljesen épségben; olyannyira, hogy nemcsak a csontok voltak meg, hanem a porcikák és az izomzat nyomai is. Ma már elképzelhetjük, milyen külsejű állatok voltak ezek. Egy amerikai tanár leírása szerint a tengeri kigyó teste pikkely-pánczélal volt fedve és kétségkívül nem a tenger mélyében, hanem a part közelében tartózkodott és jobbára hallal táplálkozott. Keskeny torca nem engedte meg, hogy nagyobb állatot faljon föl egyszerre. Oceánainkból teljesen kivesztek ezek a veszedelmes rablók. Nem tudtak alkalmazkodni a földnek egyre változó természetü viszonyaihoz és eltűntek a kréta-korszakkal együtt. A következő korszakok lerakódásai maguk alá temették vázaikat, melyek megmaradtak korunk kutató tudományossága számára.

Kit sirat a Rákóczi-harang?

Régi és drága emléke Debreczen város református templomának a Rákóczi-harang, amelyet a fejedelem a rakamazi hadjáratban elfoglalt ágyukból öntetett 1636-ban Gyulafehérvárott. A harang 1802-ben, amikor nagy tűz volt Debreczenben, megrepedt, de egy Pozdech nevű harangműves megcsinálta és visszaadta régi bűgő hangját. A hatvanmázsás harangon sok latin fölírás van, amelyek elmondják a históriáját, azonkívül a harangok rendes jelszava: »Vivos voco, fulgura frango, funera ploro« — hívom az élőket, megtöröm a villámot és siratom a holtakat. Az öreg haranghoz — mint nekünk írják — egy szomorú történet emléke fűződik Debreczen város levéltárában Koncz Ákos tb. tanácsos, főlevéltáros a régi irások közt most jött a nyomára ennek a történetnek, mely itt következik:

Az 1636-ik esztendőben, amikor a harang elkészült Gyulafehérváron, Debreczen város urai két tanácsost küldtek el érte: Lakatos Mátyást és Garázda Györgyöt. A fejedelem udvarában Garázda György megismerkedett egy csodaszép leánynyal,

Bagi Péter uram Klára nevű leányával. Az ifjú szenátort annyira megigézte az erdélyi szép leány, hogy nyomban megkérte volna, ha Csete Gáspár már jól eleve el nem jegyezte volna. Klára azonban, ahogy a debreczeni szenátort meglátta lemondott Gáspárról és áperte kijelentette szüleinek, hogy vagy Garázda Györgynek lesz a felesége, vagy pártában marad. A szülők szörnyen restelték a dolgot s hogy elintéződjék, Lorántffy Zsuzsanna, a fejedelemné elé terjesztették. A fejedelemasszony pártját fogta Klárának, azt mondván, hogy azé legyen a leány, akit szeret Ugy történt Csete Gáspár azonban nem hagyta annyiban a dolgot, hanem boszút esküdött. Amikor Garázda megjelent a Bagiháznál, nyomban kihívta egy szál kardra. A páros viaskodás az alvinczi erdőszélen folyt le. A hatalmas erejű szenátor a második összecsapásnál Csete Gáspár karját tőből levágta. Hosszu ideig feküdt a vitéz s ezalatt megtörtént az esküvő. Néhány napra rá Garázda György hazaindult Debreczenbe szép nejével. Amikor a lábbadozó Csete Gáspár ennek hírét hallotta, balkezével markolatig döfte vadászkését csalódott szívébe, mely nem tudta feledni a kincstartó bogárszemű lányát. Ami ezután történt, csodaszamba megy. Garázda Györgyöt és nejét az Isten több gyermekkel áldotta meg az idők során, de egyetlenegy sem maradt életben. Minden esztendőnek volt egy kis halottja, mindig ugyanazon a napon, amelyen Csete Gáspár szívébe merítette a vadászkést. Ötször hirdetett gyászt Garázda Györgynek a Rákóczi-harang. Mikor aztán az ötödik gyermeket eltemették, utána ment az anyja is. Garázda Györgyöt pedig megtörte a bánat. Lemondott hivataláról, elvonult a világtól s csendben siratta vesztett boldogságát. Akik néha-néha látták szent Miklós-utcai udvarházában, azt beszéltek, hogy a haja épen olyan fehér, mint kilenczven éves anyjáié, aki hűségesen megosztotta fiával a bánatot.

Harmadfél száz esztendő mult el azóta. Kong-bong, borong az öreg harang, az első kondulása mindig olyan bús, mintha siratná azokat, akik úgy tudtak szeretni s még sem lehettek boldogok . . .

Figyelmeztetés!

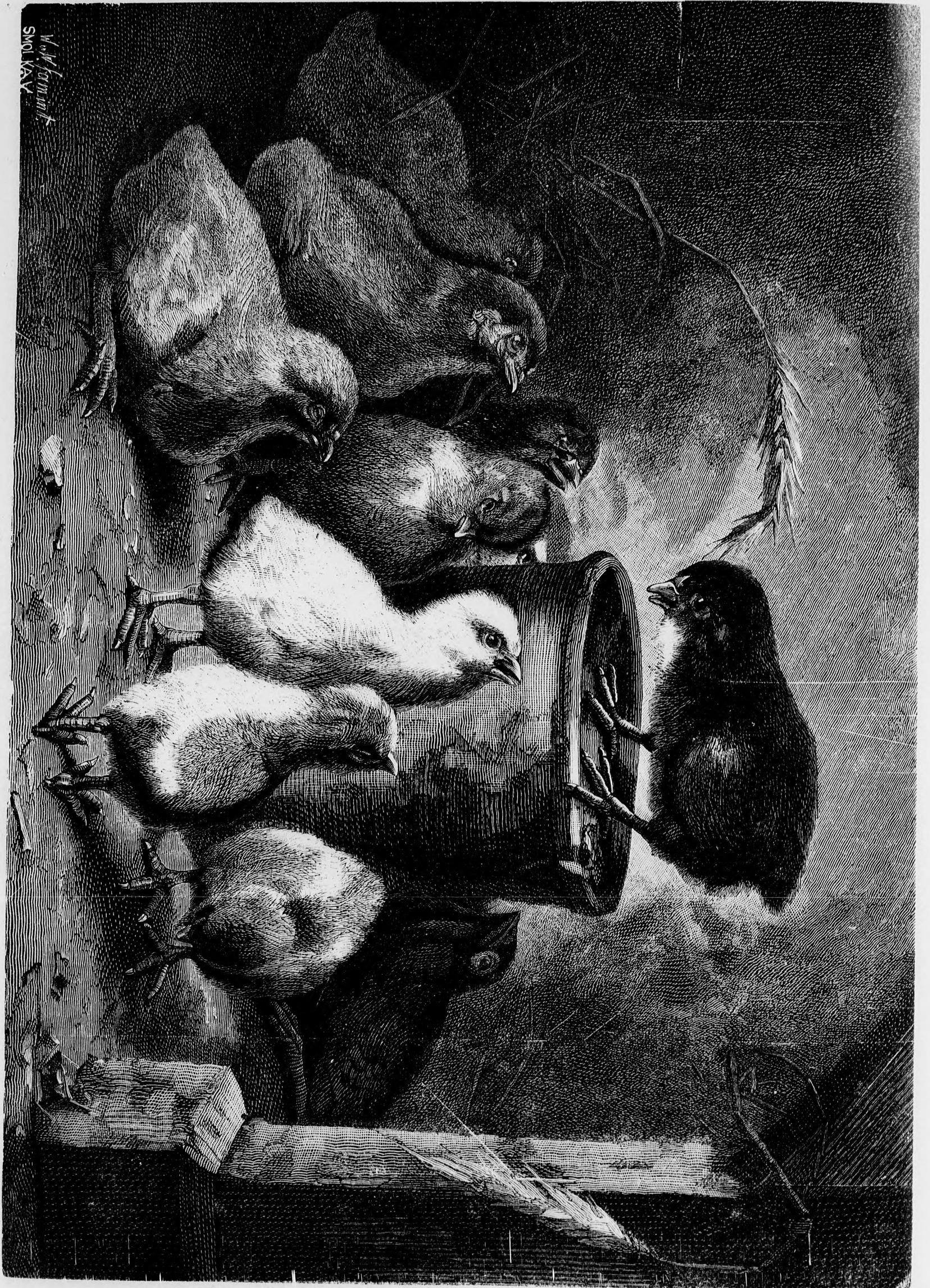
Van szerencsénk értesíteni tisztelt tagjainkat, hogy az alakuló közgyűlésre szóló meghívókat a következő 11-ik lapszámunkkal fogjuk szétküldeni.

A Máv. altiszti kör e hó 3-án a Saskör termeiben rendezett pompásan sikerült mulatságot. A táncsterem teljesen megtelt a derék vasutasokkal és hozzátartozóikkal, csupa jó ismerős volt együtt s így nem csoda, ha fesztelen jókedv volt szignaturája az estjüknek. A máv. főtisztviselői is nagy számmal keresték föl az altisztek mulatságát. Ott voltak: Ofner felügyelő, Daróczy, Visinger József

állomási főnökök, Bleyer és Wolff raktárfőnökök, Árkövy főellenőr, Hahn Lajos, Lotsteiner, Kresko István, Kucsera Mihály, Ruttkai István, Friedrich Ferencz főtisztviselők és mások. Igen izléses táncrendekről gondoskodott a rendezőség a hölgyek számára. Bársonyba kötött könyvecske volt a táncrend, a közepén aranyos koszoruban szárnyas kerék. Az első négyest mintegy ötven pár tánczolta.

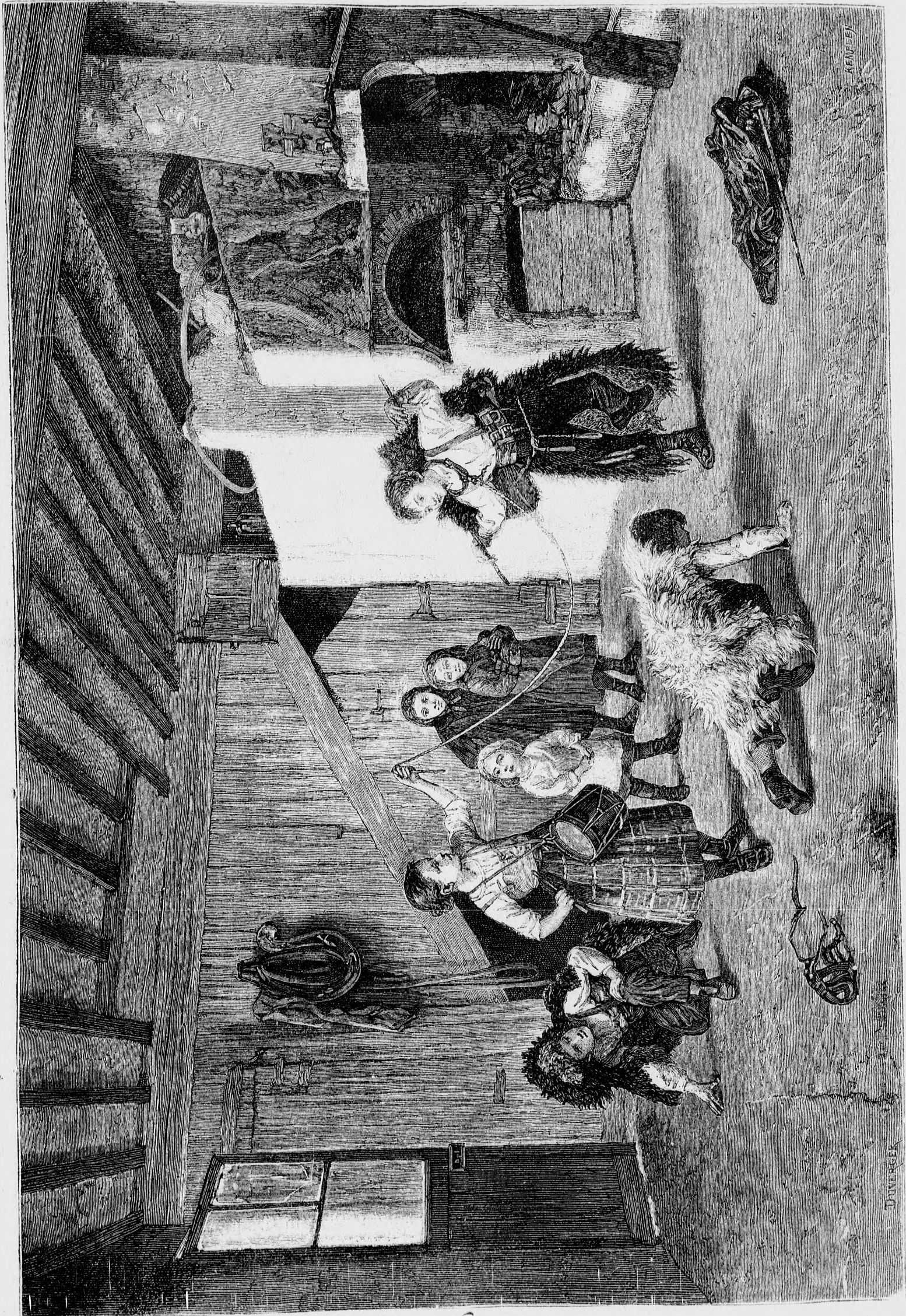
Vasutasok bálja. A m. kir. államvasutak kisczelli állomásának altiszti kara által, temetkezési egyletük javára rendezett és a mult szombaton megtartott táncmulatság, ugy anyagilag mint erkölcsileg sikerült. A vasuti étterem tágas helyiségei tömve volt közönséggel és kedélyes hangulatban tartott a mulatság reggelig. A bevétel 448 korona 60 fillér, kiadás 245 korona 78 fillér, tiszta jövedelem 202 korona 82 fillér. A bál anyagi sikeréhez nagyban hozzájárult Kelemen Tivadar állomásfőnök és Dénes Zsigmond fűtőházi főnök előzékenysége is, kik mindent elkövettek, hogy az altiszti kar táncmulatsága minél jobban sikerüljön. A táncmulatságon résztvettek hölgyek névsorát itt közöljük. *Asszonyok:* Dénes Zsigmondné, Sárkány Ferenczné, Stolzenberger Jánosné (Szombathely), Dobos Ferenczné, Merkli Edéné, Szukics Gyuláné, Kollár Károlyné, Klauch Istvánné, Kovács Józsefné, Jenei Károlyné, Nagy Sándorné, Károlyi Józsefné, Radó Ignáczné, Radó Adolfné (Komárom), Tánczos Jánosné, Devényi Károlyné (Szombathely), Bletter Pálné, Bujtor K.-né, Dickenschei Jakabné, Asbóth Gyuláné, Bognár Jánosné (Szombathely), Szabó Lajosné, Szabó Józsefné, Marosits Istvánné, Krausz Mihályné, Orosz Józsefné, Bálint Ferenczné, Schulez Jenőné (Bak), Hollósy Istvánné, Szalay Józsefné, Vincze Kálmánné, Csuha Lajosné, Borsos Ferenczné, Kónya Sándorné, Molnár Jánosné II., Kovács Béláné, Steiner Rudolfné, Iszga Gáborné, Kuthi Józsefné. — *Leányok:* Czikor Lina (Kőszeg), Csillag Paula (Tapolca), Morocz k. a. (Boba), Deim Teruska, Bálint Irma (Sz.-Sárkány), Radó Fánika, Marosits Mariska, Bognár Rózsika, Tánczos Gizella, Béressy Aranka, Horváth Mariska, Knitterhoffer Erzsike. Felülfizettek: Zathureczky Gézáné, dr. Győri Elek (Bpest), Lengyel Mór »Kitartás« szerkesztősége (Bpest) 10—10 korona, Deutsch N., N. N. 6—6 korona, dr. Géfin Lajos 5 kor., Deim Sándorné 8 korona, Szigetváry Antal, dr. Király János, Kelemen Tivadar, Aschenbrenner, Gayer Gyuláné, Silbersdorfer Sándor, Menyhárt Julia, Scheiber Sándor, dr. Plettnics Ferencz, Farkas 4—4 kor., Szabó József, Eredics Mór, dr. Deutsch Soma 3—3 kor., Devényi Károly, Müller Henrik, Bognár János, Szabó Lajos, Szerencse Károly, öz. Grósz Henrikné, Saly István, Frummer Sándor, Blettler Pál, Móczér Ferencz, Krama Mihály, Marosits Gyula, N. Lajos, Erdős R. Grull János, Németh Márkus, Klein Izidor, Herczeg József, Klein Jakab, Weiler Gáspár, Sárkány Ödön, Pramenits Ferencz, Rosenthal N., Röh Pál, Lipták Károly 2—2 korona, Szurok János, Hegedüs János, Steiner Rudolf, Bencze Andor, Merkli Lajos, Krausz Mihály, Holig N., Edelényi Lajos, Berger Ferencz, Halász Ignác, N. N., Bujtor Károly, Dickenschein Jakab, Kovács József, Holtzenberg, Zsiga Gábor, Kovács Béla, Loránth Győző, Bálint József, Schulez Jenő, Sárkány Ferencz, Illés Zsigmond, Mórocz M. 1—1 korona, Fülöp Ferencz 20 fillér, Tomosits N. 40 fillér.

A kis szabadsághősök. A grenoblei lyceum három növendéke, csupa tizenkétéves apró gyerek,

Osirke gyűlés.

V. A. F. Smith
Small, 1897

A medve-táncz.

a napokban megszökött az iskolából. Szülők tüvé tették értük az egész vidéket, nem bírtak nyomukra akadni Végre a rendőrség találta meg őket Marseilleben, ahol folyton a kikötőben őgyelegtek s mindenkitől megkérdezték:

— Kérem bácsi, mikor megy az első hajó Transzválba?

Az egyik bácsi végre figyelmeztette a közelben álló rendőrt, aki csakhamar megtudta tőlük, hogy ők a burok segítségére mennek. Van száz frankjuk, négy revolverük, egy skatulya töltényük és azonfelül még Afrika térképét is magukkal hozták. Az iskolai térképet, a nagyot, amely ott függött az ablak mellett a főfalon. . . .

A rendőr ezek után átvette a municziót is, a gyerekeket is, Afrika nagy és színes térképét is s a kis szabadsághősöket visszaexpediálta szüleikhez.

REGÉNY-ESARNOK.

A ki nem tudott kettőt szeretni.

Regény.

Irta Halévy J.

(Folytatás.)

Paszkal egy este kérdezte: »Te olyan szomorú vagy, Criquette, rosszul bánik veled Aurélie kisasszony?«

— Oh nem! Hálátlanság lenne azt mondani. Ö jó hozzám. Megcsókol engem reggel, este, de — hiszen ostobaság, a mit mondani akarok — ostoba, de igaz — én azt hiszem ő nem tud csókolni. Anyám, oh az tudott csókolni! — Ő nem olyan, mint a mama volt! — De tudod, Paszkal, én azt hiszem, hogy más nem is lehet olyan, mint egy anya.

A beszélgetések Paszkal és Criquette közt azonban egyre rövidebbek lettek a színházban. Aurélie szigorúan őrködött Criquette fölött s nem engedte, hogy a színház folyosóin futkosson, öltözőjében kellett maradnia, a míg föl nem lépett, és amint készen volt, azonnal vissza kellett térnie. A csevegések nemsokára egészen megszűntek. Augusztus elején más darabbal váltották föl Gri—Grit, melyben nem volt szerepe sem Rozitának, sem Criquettenek, de Paszkal abban először föllép mint gamin — utcai gyerek — és néhány szót is fog mondani.

Paszkal első föllépése! Rozita először engedett Criquette könyörgésének s megígérte neki, hogy elviszi a színházba, de miután Aurélie-vel közölte a dolgot, ismét visszavonta szavát. A szegény gyermek keservesen sirt. Paszkal először lép föl és Criquette ne legyen jelen, hogy megtapsolja! Nem tudott aludni.

És midőn éjjeli egy órakor Rozita hazajött, kiosont az ágyból s mezitláb futott ki a lépcsőre, áthajolt a korlátot s épen le akart kiáltani: »Néni, néni, tetszett-e Paszkal?« midőn észrevette, hogy a herceg Rozita mögött feljön a lépcsőn; reszketve visszabujt ágyába. Másnap reggel remélte, hogy Paszkal eljön — de nem jött. Criquette nem beszélhetett Rozitával, ki nagyon el volt foglalva, mert a herceg este Szt.-Pétervárra utazik, hogy kissé foglalkozzék az örökszolgátság megszüntetésének borzasztó kérdésével. Ugy határozták el, hogy a követ-

kező napon Rozita Aurélievel és Criquette-l Dieppebe utazik.

Öt óra tájban Criquette egyedül volt hálószobájában, azzal foglalkozva, hogy feladatát ne tanulja, midőn az ajtó megnyílt és a groom óvatosan belépett. — »Egyedül van?« kérdé halkkal.

— Egyedül vagyok.

— Itt van — fogja hamar. — Ezt egy ismerős színész küldi; de óvakodjék Aurélie kisasszonytól! — Az utcán vár. Ha választ akar neki küldeni, majd elviszem. De ugy adja nekem át, hogy ne vegyék észre, — lenn vagyok az előszobában!

Egy összehajtott írott lapot nyújtott neki és megint eltűnt. Paszkal levele volt, ezt írta neki: »Mondatom kitűnően sikerült, nagyon nevettek rajta. Ugy kellett lennie. Komikus mondat volt; vannak mondatok, a melyeken nevetnek, anélkül, hogy ugy kellene lennie. A szerző meg volt elégedve. Azt mondta nekem, hogy jól csináltam. Ma reggel itt voltam, hogy elmondjam neked, de nem bocsátottak be. Aurélie kisasszony megtiltotta. Celesztin mondta nekem. Ő majd átadja neked levelemet. Szét akarnak választani minket, Criquette. De az nem lehet; majd viszontlátjuk egymást, Criquette. és én mindig szeretni foglak, hallod: mindig! Csókollak, Criquette, mennyire örülök, hogy jó sikerem volt. — Tudom te is örülsz, Criquette«.

Igen, ő is örült, a szegény kicsike, s mégis forró könyeket hullatott. El akarják választani Paszkaltól! Ő az utcán várja választát — és egyetlenegy ablak sem nyílt az utcára, mert a ház előtt tágas kert volt. Első gondolata volt leszaladni az utcára Paszkalhoz, de a kapus nem ereszté ki, mert a cselédség rettegett Aurélie kisasszonytól, egynek sem lenne annyi bátorsága, mint Celesztinnek. A szegény gyermek, ki ilyen fiatal korban már kénytelen volt cselhez és hazugsághoz folyamodni, jobbnak találta Paszkalnak titokban irni, mint nyíltan Aurélie haragját magára vonni. E szerint elővett egy folio papírt és írt: »Igen, nagyon örülök, Paszkal, de boldogtalan is vagyok. És én mindig szeretlek Paszkal, mindig mindig!«

Aurélie szobájába lépett, Criquette kiosont levelével. Egyedül találta Celesztint az előszobában, s mert nem tudta, mivel hálálja meg szívességét — mind a két orcáját megcsókolta és suttozta: »Köszönöm — köszönöm!«

Rozita másnap reggel tíz óra tájban azt mondta Aurélienek:

— Üljön bérkocsiba és hajtasson egyenesen Plantinhoz; e napokban annyira el voltam foglalva, hogy most halálra ki vagyok fáradva.

— Mit csináljak Plantinnál?

— Megkérdezi, hogy állunk a családi bizottsággal Criquettet illetőleg. Ő azonnal tudni fogja, mit akarok.

— Olyan sürgős az ügy? — Hiszen — egy hónap múlva visszajövünk.

Aurélie olyanformán mondta e szavakat, mintha egészen más forogna az eszében. — Aztán hirtelen hozzátette: — Megyek — azonnal megyek Plantin urhoz!

Midőn Plantin irodájába lépett, rögtön kérdezte:

— Mi van azzal a családi bizottsággal, ama kis leányt illetőleg, kit urnóm örökbe fogadott?

— Semmi. Hát még most sem mondott le szándékáról?

— Ugy látszik, hogy nem, — mert épen ezen ügyben küldött ide. — Mit akar ő tulajdonképen?
 — Hát örökbe akarja fogadni a gyermeket?
 — És az olyan nehézségekkel jár?
 — Nemcsak az — de teljes lehetetlenség.
 — Miért?

— Első sorban, mert még nem ötven éves — így csakis gyámságot vállalhatna a gyermek fölött, — ez pedig szintén lehetetlen, mert olyan törvényszék nem létezik, mely egy nőt, ki olyan életet folytat, mint urnője, egy gyermek fölötti gyámsággal megbizna. Ugy gondolom, megértett engem.

— Tökéletesen. Eszerint, ha urnőm más életet folytatna — —

— Igen, ha tisztességes asszony volna.

— Tisztességes és ötven éves . . . Lenne olyan szives nekem az erre vonatkozó törvénycikket megmutatni, hadd bizonyítsam be, hogy behatóan foglalkoztam az ügygyel.

— Szivesen. — Nézze: 361. t.-cz. és a következő — csak hogy egy kissé hosszadalmas.

Aurélie egy pillantást vetett a könyv czimlapjára.

— Valóban hosszadalmas és talán meg sem érteném; majd egyszerűen azt mondom urnőmnek, hogy lehetetlenség, a mit ő akar.

És csakugyan azt mondta Rozitának, de arról hallgatott, hogy utközben egy könyvkereskedésben megvette az illető törvénykönyvet s bőröndjébe rejtve magával vitte Dieppebe.

Nyolcz nap mulva Rozita levelet kapott a herczegtől, melyben azt közölte vele, hogy sokkal tovább kell Szt.-Pétervárott maradnia, mint gondolta.

Ezért kéri, utazzék azonnal Szt.-Pétervárra, ezen feltétel alatt rendezni fogja pénzügyeit, Criquettet pedig helyezze el valamely jó nevelő-intézetbe, a költségeket majd viseli

Rozita reggeli kilencz órakor kapta a levelet; azonnal magához szólította Auréliet

— Ma a déli vonattal Párisba, este pedig Pétervárra utazunk. Olvassa el a herczeg levelét.

Aurélie figyelemmel olvasta el a levelet aztán így szólt:

— Nagysádnak nem szabad késnie — el kell utaznia, — de én nem megyek önnel!

— Ön nem jön velem?

— Nem, nagyon sajnálom, de kénytelen vagyok szolgálatából kilépni.

— Engem el akar hagyni! Azt csak nem mondja komolyan Aurélie?

— Nagyon komolyan. Fáradt vagyok — nagyon fáradt. Párisban még egy ideig teljesíthetem volna szolgálati kötelességemet, de arra nem érzem magam elég erősnek, hogy Oroszországba menjek!

— Ugy látszik, ön nagyon gazdag, ha már csak jövedelméből akar élni!

— Nem vagyok gazdag, anyim van azonban, hogy szerényen megélhessek. Ugy hiszem, becsületes uton kerestem azt a pénzt, amit szolgálatában szereztem. Elismerem, hogy nagy előnyökben részesültem, de mindig szem előtt tartottam az ön érdekeit.

— Abban nem is kételkedem, — de hogy most milyen hirtelen el akar hagyni. — Pihenje ki magát egy-két hétig és aztán jöjjön utánam.

— Nem megyek Oroszországba sem most, sem később, de mivel nagysádnak okvetlenül mennie kell . . .

— Az világos! De mit tegyek Criquettel? Kedves Aurélie, mégis egy szivességet tehetne nekem. Nagyon fáj, hogy Criquettetől el kell válnom, de hát nem lehet máskép. Jó nevelő-intézetbe adom őt Párisban, ott utána nézhet minden héten kétszer és megírja nekem, hogy és mint van. Ezen szivességért teljes fizetését fogja kapni tőlem, úgy mint eddig.

— Az lehetetlen, mert nem maradok Párisban. De én ennél többet akarok tenni, anélkül, hogy pénzébe kerüljön.

— Ennél többet — hogyan értsem azt?

— Hajlandó vagyok Criquettet magamhoz venni és nem kell tartásáért egy fillért sem fizetnie. A gyermek legyen az enyém, egészen és egyedül az enyém.

— Egyedül az öné?

— Igen. Vidéken szándékozom élni.

— Hol?

— Lyonban, hol barátaim vannak. Egészen Criquetnek szentelem magam; jó nevelést adok neki, hasznos, munkás életre szoktatom, derék, jóra való férjet keresek számára és tisztességes asszony lesz belőle.

Rozita végre beleegyezett, bár nagyon neheze ésett. Egy pillanatig arra is gondolt, hogy a kis leányt anyjára bizza, de azonnal elejtette ezen szándékát, midőn eszébe jutott, hogy anyja tette őt azzá, a mi most volt.

— »Derék jóra való férjet keresek számára és tisztességes asszony lesz belőle«. — Az ilyen szavak nem tévesztik el a hatást olyan nőkre, a milyen Rozita is volt, ha még van bennük némi érzék a becsület és tisztesség iránt, melyből ki vannak árva. Rozita nem volt rossz — szive még érezni tudott. Azt hitte, legjobban teljesíti kötelességét, ha kedves Criquettejét Aurélienek átadja.

Három órával később a dieppei pályaudvarban Rozita majd megfulusztotta Criquettet csókjával: — Kedves gyermekem, — angyalom. — Te fogsz nekem irni, én neked fogok irni. Aurélie mikor utazik el innen?

— Egy hét mulva.

— És a lakzime Lyonban?

— Quai de Celestins, 11. szám.

A vonat elindult. Rozita egész magánkívül volt, kihajolt a kocs ablakán, amíg Criquettet láthatta. A szegény gyermek azt sem tudta, mi történik vele, az ő véleményét természetesen nem kérdezték.

Aurélie még aznap este a következő sorokat írta Pinglet asszonynak, ki a 11-ik sz. alatti házában házmesterné volt:

»Ha levelem érkezik lakzime alatt Lyonba, küldje el nekem ezen czim alatt: Richard Aurélie kisasszonynak, Beauvais, poste restante. Onnan küldök önnek néha leveleket, melyeket ön aztán Lyonban postára ad. Ha valaki kérdezősködik utánam, mondja, hogy valóban ott lakom a házában, de egy-két hónapra elutaztam. Ha egy tiz éves kis leány felől kérdezősködnek, ki nálam van, mondja, hogy semmi baja sincs.«

»Pinglet asszonynak. Quai des Celestins. Lyon.«

Ez a Pinglet asszony néhány évvel azelőtt, — akkor még nem volt férjénél — napszámban dolgozott Rozitánál, és Aurélie, urnője egy gyémántgyűrűjét, melyet napokig hasztalan keresett, végre a munkásnő zsebében találta. Letartóztathatta volna, de nem tette meg, hanem azóta mindig figyelemmel kísérte s nem vesztette el szem elől, azt gondolván

magában, hogy ilyen lekötelezett személynek néha nagyon jó hasznát veheti az ember.

Midőn este Criquelette elaludt, Aurélie elővette a törvénykönyvet s figyelemmel elolvasta a gyámságról szóló törvényzikkeket.

(Folytatása következik.)

ISMEREK TÁRA.

Figyelmeztetés! Kérjük a tisztelt tagokat, hogy minden egyes befizetésnél a tagkönyvecske számát okvetlenül felírják a seck- vagy utalvány-lapokra, mert különben a nehézkes kezelés miatt könnyen megtörténhetik, hogy igényeik csorbát szenvednek.

A vasfaló.

John Satel, egy huszonkét esztendő ifju, aki nemrégiben megjelent a new-yorki St. John-kórházban és valami orvosságot kért gyomorfájdalmak ellen. Aztán az orvosok nagy ámulatára elbeszélte, hogy ő tizennégy héten át előadásokat tartott, s ezeken az előadásokon tüket és más emészthetetlen holmikát nyelt le. Az orvosok eleinte szelidebb orvosságokkal próbálkoztak, de mikor azok nem használtak, erősebb szerekekkel hatottak. De így is csak egy hosszú láncz került napvilágra. A vasfalót végre is megvizsgálták Röntgen-sugarakkal s a profeszorok elhatározták, hogy az operáló asztalra fektetik a gyomorbajos ifjut. Dr. Stepkins tizenöt orvos jelenlétében egy három hüvely hosszú vágást metszett John Satel gyomrán és aztán, amit egy fogóval óvatosan kiszedett, az a következő volt: egy sárgaréz láncz, két nikkel óraláncz, két kulcs, hat hajtú, százhusz gombostű, tiz drótszög, két patkószög és egy gyűrű. De azért ezzel nincs még kimerítve az a kis vaskereskedés, amelyet ez a kivételes ifju a gyomrában titokban berendezett. A műttétel nincs megelégedve, mert a saját vélekedése szerint a gyomrában még nyolcz patkószögnek, százkilenczvenkét gombostűnek és egy lámpatartó egy darabjának kell lennie.

A század legnagyobb dagályá.

A minap a század legnagyobb dagályát észlelték Havre partjainál. A havre-i kikötőben nyolcz méter huszonnyolcz centiméter magasságra emelkedett a víz. Az alsó kikötőben levő épületek tulajdonosai már előre megtettek minden intézkedést a tenger hullámainak emelkedése ellen. Szerencsére az idő nyugodt volt, teljes szélesend uralkodott és habár a víz egészen a felső rakpart széléig emelkedett, az alsó rakpart épületeiben kárt nem okozott.

Sülyedő falu.

Viella faluban a spanyol határon néhány nap óta a legnagyobb nyugtalanság és rettegés uralkodik. Viella hegyoldalon épült, sárga agyagos talajba vannak lerakva. Nemrég a lakosok észrevették, hogy az egész falu, talajával együtt, csuszik lassan a völgy felé. Az agyagréteget ugyanis a folytonos esőzések elválasztották az alatta levő kőrétegtől. A falu lakosai azonnal értesítették az eseményről a közeli

Baroges város polgármesterét, aki személyesen Viellába jött és miután konstataulta a veszedelmet, azonnal egy szakasz hidászt és utászt rendelt Viellába, de a lakosok nem nagyon biznak az óvintézkedésekben, legnagyobb részük már odahagyta a falut.

Eleven lámpa.

A washingtoni nemzetközi lámpakiállítás egyik legérdekesebb alakja az eleven lámpa. Nyugatindianában készült, bambusznádból. Három emelete van s olyan elrendezésű, mint egy nagyobb szabású kalitka. Ebben a háromemeletes házikóban világító rovarok élnek, melyek erős fényt bocsátanak ki magukból. A legalsó részben táplálkoznak a rovarok, a felső két emeletben pedig világítanak. Öt-tízezer fényes pont ragyog ezekben az emeletekben s erős fényvel árasztják el a környezetet. Walter Hough állítása szerint ezek az eleven lámpák a bensülöttek előtt már rég ismertek és éjjeli jelzésekre használták őket. Az egész lámpa súlya 3 kilogramm és kilométerekre ellátszik a fénye, jóllehet nem világít úgy, mint a modern fényforrások.

VEGYES KÖZLEMÉNYEK.

Az északi főmühely bohócz-estélye. Pom-pásan sikerült bohócz-estélyt rendeztek az északi főmühely alkalmazottai e hó 4-én, szombaton, az északi főmühely tágas, kényelmes kántin-helyiségében. Mulatságosnál-mulatságosabb álarczosok gondoskodtak a kifogyhatatlan jókedvről s a fesztelen mulatságon feltűnő sok bájos leánykát láttunk, kik a legnagyobb hévvel táncoltak a katona-zenekar talp alá való muzsikája hangjai mellett. A jókedvű estély csak a késő reggeli órákban ért véget.

Az igazi rendőr. Nem igazi rendőr az, aki épen csak megteszi a kötelességét, áll a poszton és ha verekedés van, bekiséri az engedelmes feleket, vagy ha győzi erővel, elfogja a tolvajt is. Hanem az az igazi rendőr, aki olyan, mint az itt következő eset hőse. Monsieur Dubuff egy este kilencz órakor észrevett a kissé néptelen Rue de Paixben három gyanus alakot, aki ott ólalkodott az ékszerboltok előtt veszteglő ekvipázsok körül. Aztán az egyik fogatból, amelynek a kocsisa nem volt eléggé résen, kiragadott a három jómadár egy drága bundát és hanyatt-homlok berohant vele egy kapualjba. Dubuff ur utánuk kiabált, hogy ne féljenek tőle, mert ő nem tör a veszükre. Hanem inkább hajlandó volna, ha nem tartanák nagyon drágára, megvenni azt a bundát. A három ficzkó kötélnek állott, bizalma volt az idegen urhoz. Mikor pedig Dubuff ur a kezében érezte a bundát, mint a nyíl, futásnak eredt. A három tolvaj utána tüzzel, önfeledten. Oly vadul rohantak, hogy észre se vették, amikor besiklottak egy utczába. Egy utczába, ahol rendőr-állomás volt. Ott Dubuff fűtyült az ő külön fűtyülő módján, mire előugrottak a rendőrtanyáról a kollégák. És a három jó madár egy ideig nem lopott bundát.

Skatulya-zuhatag. Érdekes skatulya-gyártó gépről olvasunk egy amerikai lapban. A gép egy csapásra csinálja meg a karton-skatulyát; egy karja kimetszi a kívánt formát. Alulról egy másik kar

felhajtja a skatulya oldalait s egy harmadik kar elvégzi a többi ténnyalót. Ez eddig nem valami új dolog. Ami rendkívüli ebben a masinában, az az, hogy ezzel a módszerrel óránként hatezer skatulyát csinál. És kezeléséhez elég egy inas.

Orvosok közt. — Doktor ur, figyelmeztetem önt, hogy kollégája, Szabó doktor, mindenütt azt híreszteli, hogy neki több betege van, mint önnek... — Igazat mond. Én ugyanis meggyógyítom a betegemet

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Felkérjük igen tisztelt tagjainkat, hogy a szerkesztői üzeneteket elolvasni sziveskedjenek, mert tekintve attól, hogy levelekre, levelezőlapokra, utalvány- vagy cheque-lapon tett kérdésekre többnyire itt válaszolunk s a beküldött pénzküldeményeket, ha több óra küldtnek, itt nyugtázzuk, gyakran általános érdekű értesítéseket is adunk, bár névre szólunk.

Perényi János, Királyháza. Köszönjük szives fáradozásait s kérjük a jövőre is. Hatvani urnak a tagkönyvet elküldöttük, Szívélyesen üdvözöljük. — *Gecző György, Kovászna.* Elszámoltuk márczius és április hónapokra. Üdvözöljük. — *Baner József, Budapest.* Január, február és márczius hónapokra számoltuk el. Üdvözöljük. — *Ehrenfeld József, Komárom.* 1900. január és február hónapokra könyveltük el. Szívélyes üdvözet. — *Papp Lajosné, Nagy-Selyk.* Igen, teljesen rendben van. 1900. április hó 1-éig teljesen rendben van. Üdvözöljük. — *Eklies Antal, Ács.* Kérjük, tudassa velünk, mi okból küldött be a 2 koronán felül 2 fillért? — *Pék Márton, Ács.* Megkaptuk, 1899. július és 1900. márcziusra számoltuk el. Üdvözöljük. — *Szita István, Kemece.* 1900. február, márczius és április hónapokra könyveltük el. Üdvözöljük. — *Szilágyi Lajos Budapest, Angyalföld.* Elkönyveltük 1900. márczius és április hónapokra. Chequet küldöttünk. Üdvözöljük. — *Broncie Péter, Votinja.* Megkaptuk, elszámoltuk 1900. január, február és márcziusra. Üdvözöljük. — *Mérész György, Versecz.* *Zseleznik Antal, Selyp.* Köszönjük szives fáradozásait, kérjük a jövőre is. A tagkönyvet elküldöttük. Üdvözöljük. — *Faragó Sándor, S.-A.-Ujhely.* Megkaptuk, teljesen rendben van, üdvözöljük. — *Zsebők István, Ács.* Elszámoltuk 1899. augusztus és 1900. márcziusra. Üdvözöljük. — *Dézsy Imre, Munkács.* Köszönjük újlagos szives fáradozásait; kérjük támogatását jövőre is. Üdvözet. — *Antal Gyula S.-A.-Ujhely.* Elkönyveltük februárra, szives fáradozásait előre is köszönjük. Szívélyes üdvözet. — *Farkas Mihály, Szeged.* Megkaptuk, elszámoltuk 1900. évi márczius és április hónapokra. Szívélyes üdvözet. — *Füzessy Géza, Zágráb.* Elszámoltuk 1900. január és februárra. Üdvözöljük. — *Nagy István, Serke.* Elszámoltuk 1900. márczius és április hónapokra. Üdvözöljük. — *Német Péter, Czepléd.* 1899. július 1-től 1900. márczius 31-éig teljesen rendben van, megkaptuk. Üdvözöljük. — *Nagy Ferencz, Vác.* Ugy a február mint a márczius havi tagdíjakat megkaptuk. Üdvözöljük. — *Illés Ferencz, Nagy-Várad.* Elkönyveltük 1900. január, február és márczius hónapokra. Üdvözöljük. — *Faragó Sándor, Sátoralja-Ujhely.* Megkaptuk, elszámoltuk 1899. május, június, július és 1900. márcziusra. Üdvözet. — *Máté Kertész Mihály, Ujszékely.* Megkaptuk, 1900. február, márczius és április hónapokra számoltuk el, lapot elküldöttük. Üdvözöljük. — *Varga Márton, Tószeg.* Sorsjegyei nem nyertek, beküldött 4 koronát 1900. február és márczius hónapokra számoltuk el. Üdvözöljük. — *Német Balázs, Szolnok.* Köszönjük szives fáradozásait, kérjük a

jövőre is. Üdvözöljük. — *Nagy Mátás, Nagy-Szlabu.* Örömmel üdvözöljük tagjaink sorában. A lapokat azonban legnagyobb sajnálatunkra nem küldhetjük meg, mert teljesen kifogytak. Üdvözöljük. — *Kovács Károly, Ungvár.* Elszámoltuk január, február és márcziusra. Üdvözöljük. tagkönyvet elküldöttük. — *Szécsényi Lukács, Kecskemét.* Elkönyveltük 1900. február és márcziusra. Üdvözöljük. — *Perényi János, Királyháza.* Elszámoltuk 1900. február és márcziusra. Szívélyesen üdvözöljük. — *Stoffa András, Kassa.* Február, márczius. Üdvözet. — *Kupecz András, Miskolcz.* 1900. január és február. Szívélyes üdvözet. — *Keveli János, Piski.* Üdvözöljük. Elszámoltuk 1900. márczius és április hónapokra. — *Csiba György, Kaponya.* F. évi december 31-ig teljesen rendben van. Üdvözöljük. — *Podrabszky Jenő, Sziszek.* Szívélyes üdvözet. Elszámoltuk 1899. május, 1900. február, márczius és április hónapokra. — *Kiss Gábor, Kis-Bocskó.* Elszámoltuk 1900. február és márczius hónapokra. Üdvözöljük. — *Pichler Antal, Nagy-Becskerek.* 1900. február és márczius hónapokra számoltuk el. Üdvözöljük. — *Simon József, Segesvár.* Elszámoltuk 1900. február és márcziusra. Üdvözet. — *Réz Mátás, Királyháza.* Rendben van, üdvözöljük. — *Takács Mihály, Királyháza.* Elkönyveltük 1900. január és februárra. Üdvözöljük. — *Lavicska Gergely, Gunja.* Elszámoltuk 1900. február és márcziusra. Üdvözet. — *Kovarcz Károly, Királytelek.* Megkaptuk, 1900. február és márczius hónapokra könyveltük el. Szívélyes üdvözet. — *Daksz Antal, Német Elemér.* Elszámoltuk 1900. márczius és április havára. Üdvözet. — *Farkas József, K.-Félegyháza.* Teljesen rendben van. Fogadja őszinte részvétünket. Üdvözöljük. — *Lovrics József, Bród.* Üdvözöljük nősülése alkalmából, kívánjuk, hogy teljesen boldog legyen. Igen, megkaptuk. Rendben van. — *Lévai Keresztély, Temesvár.* Igen, teljesen rendben van. Elküldöttük, üdvözöljük. — *Megyes Andor, Budapest.* Elszámoltuk február és márcziusra. Üdvözöljük. — *Barabás József, Debreczen.* Igen, életben van. Lakását legközelebb megtudakoljuk. Üdvözöljük. — *Ifj. Gönczi Károly, Szatmár.* Elkönyveltük január és februárra. Üdvözöljük. — *Gerőfi Pál, Temesvár.* 1900. márczius és április hónapokra. Üdvözöljük. — *Schmotzer József, Muzsla.* Teljesen rendben van. Üdvözöljük. Elszámoltuk 1900. évi február és márczius hónapokra. — *Tóth Ferencz, Anina.* Elszámoltuk 1900. február és márcziusra. Üdvözet, Tagbevallást elküldöttük. — *Gruneszky Ede, Fiume.* Elkönyveltük 1900. február márcziusra. Üdvözet. — *Gelányi János, Uj-Pest.* Február és márcziusra könyveltük el. Üdvözöljük. — *Oláh Gábor, H.-Böszörmény.* Elkönyveltük 1900. február és márcziusra. Üdvözet. — *Sokuberó József, S.-A.-Ujhely.* Elszámoltuk 1900. márczius és április hónapokra. Üdvözet. — *Juresku István, Krusovecz.* Beküldött 6 koronát megkaptuk. Megfelelően számoltuk el. Üdvözöljük. — *Klein Ármin, Sírátó.* Elkönyveltük 1900. február és márcziusra. Üdvözet. — *Vucinie Gájó.* Czime: Váci-utca 2. Budapest. Üdvözöljük. — *Nagy Gyula, Szerencs.* Egyszerűen csak a név alá. Elküldöttük. Üdvözöljük. — *Mészáros Dániel, Királyháza.* Elszámoltuk 1900. február, márcziusra. Üdvözöljük. — *Borbély Sámuel, Szerencs.* Elszámoltuk 1900. márczius és április hónapokra. Egyszerűen a név alá. Elküldöttük. Üdvözet. — *Kiss János, Piski.* Elkönyveltük 1899. szeptember, október, november, december, 1900. január, február, márczius és április hónapokra. Üdvözöljük. — *Kovács Pál, Kassa.* Elszámoltuk 1900. márczius és április hónapokra. Üdvözöljük. — *Olajos Imre, Munkács.* Elkönyveltük 1900. januárra. Üdvözet. — *Szathmáry Károly, Uj-Arad.* Köszönjük szives fáradozásait. Üdvözöljük. Kérjük jövőben is. — *Bene János, Kassa.* Ismételt tanujelét szives támogatásának köszönjük. Kérjük jövőre is. Üdvözöljük. — *Zsigó György, N.-Várad.* Köszönjük szives

fáradozásait. Napokban külön levélben keressük fel. Üdvözöljük. — *Molnár János, K.-Czell.* Az utalványnyal beküldött 4 koronát megkaptuk, azonban ezt nem január és februárra, hanem december és januárra könyveltük el, miután novemberre nem vettünk kézhez tagdíját, sziveskedjék nyugtái, illetve feladási vevényei között a dolognak utána nézni, a most beküldött 2 koronát februárra számoltuk el. Kérjük válaszát. Üdvözöljük. — *Hajai János, Kis-Czell.* Elkönyveltük 1900. február és márczius hónapokra. Üdvözöljük. — *Zs. Nagy János, Macs.* Elkönyveltük 1900. márczius és április hónapokra. Üdvözöljük. — *Kovács Lajos, Nagy-Lajos.* Elszámoltuk 1900. február és márcziusra. Üdvözöljük. — *Schely Sándor, Zimony.* Elkönyveltük 1900. január, február és márcziusra. Üdvözöljük. — *Tóth Mihály, Győr.* Elszámoltuk 1900. márczius és április hónapokra. Üdvözlet. — *Rékási István, Hatvan.* Elkönyveltük 1899. augusztus és 1900. márczius hónapokra. Üdvözöljük. — *Iván György, Kőbánya.* Elszámoltuk 1900. február és márczius hónapokra. Üdvözöljük. — *Gergely Irma, Sóllyom.* Elkönyveltük 1900. márczius és április hónapokra. Üdvözöljük. — *Décsei Ferencz, Budapest.* Elszámoltuk január, február és márczius hónapokra. Üdvözlet. — *Káncz József, Gyanafalva.* Elszámoltuk 1899. december, 1900. január és február hónapokra. Üdvözöljük. — *Kropf Emil, Kőrösmező.* Elkönyveltük 1900. február és márczius hónapokra. Üdvözöljük. — *Surányi Kálmán, Kutyaalva.* Elszámoltuk 1900. január, február és márczius hónapokra. Üdvözlet. — *Ormi Miksa, Harkány.* Elkönyveltük 1900. márczius, április hónapokra. Üdvözöljük. — *Szűcs János, Medgyes.* Még nincs. A napokban küldünk. Üdvözöljük, szives fáradozásait előre is köszönjük. — *Halász Sándor, Petroszény.* Elszámoltuk 1899. július, 1900. április hónapokra. Üdvözöljük. — *Bíró András, Bustyaháza.* Igen beérkezett, e szerint igen. Üdvözöljük.

Czimbalmaim az ezredeves kiállításon kitüntetve.

Szalon-czimbalmok

pedálos, barna vagy feketében, kitűnő erős csengő hanggal, erős szerkezettel, 3 évi jótállással. Bolti ár 150 frt, nálam 75 frtért kaphatók. — Alapos tanítást is elvállalok, havonta 8 frtért.

➡ Árjegyzéket bérmentve küldök. ➡

JEGESI GÉZA

műokleveles czimbalomkészítő és a vaskoronás czimbalom feltalálója

Budapest, VII., nefelejts-utca 43. sz.
készítési telepen.

10.000 frt tiszta nyereséget

a legkisebb rizikó mellett elérheti bárki évenként, aki egy

➡ **biztos, és az egész Osztrák-Magyar birodalomban engedélyezett értékpapírok kihasználására alakult egyesületbe** ➡

mint tag — belép.

Havi hozzájárulás 6 frt, fél rész 3 frt.

Tagsági feltételeket (prospektust) ezen **na**gyon **szolid** egyesületre nézve ingyen és bérmentve küld (Porto: levél 10, kártya 5 kr.)

AMSTERDAM, A kereskedelmi és Nicolaas Witsenkade 13. hitelbank igazgatósága.

➡ **Ügyes képviselők kerestetnek.**

Ajánlatok német nyelven kéretnek.

NEM HULL A HAJ, NINCS TÖBBÉ KOPASZ EMBER

Szenzációt kelt a gyógyfűkivonatam, melyet évek hosszú során át tanulmányoztam, hogy mikép lehessen meggátolni a megkopaszodást.

EXIKÁTOR

1 üveg ára 2 korona 40 fillér.

Felfedeztem és százszoros pénzzel fizetek, ha kétszeri használat után rögtön meg nem szűnik a hajhullás, korpaképződés és mindennemű fejbőrbetegség.

Kapható gyógyszerárakban és mindennemű illat- és piperecikk-kereskedésben

Főraktár: Török József gyógyszerára, Király-utca 12.

Erdélyi főraktár és vezérképviselet: GÓTH GYULA, illat- és piperecikk-nagykereskedőnél, Gyulafehérvár, főtér.

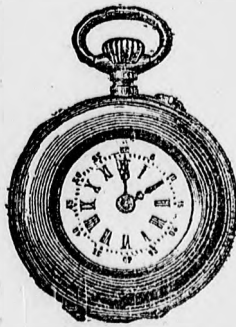
Vidéki megrendeléseket utánvétellel azonnal eszközöl:

Egyedüli készítő és szétküldési raktára **DOBÉ NÁNDOR,** uri-, női- és színházi fodrász Budapest, Nefelejts-utca 27

Bámulatos olcsó! Goldin óra 8 frt.

Nikel remontoir erős zsebóra, szépen diszített tokkal, másodpercz-mutatóval csak 2 frt 60 kr. Nikel remontoir zsebóra zománcz számlappal, minden 32 órában felhuzandó, kitűnő szerkezetű, 3 frt 50 kr., dupla fedéllel 5 frt. Új ezüst rem. zsebóra, művészileg véselt tokkal, teljes szerkezetű, 4 frt 20 kr., dupla fedéllel 5 frt 50 kr. Tula rem. zsebóra 5 frt, dupla fedéllel 7 frt 50

KUN H. műórás

kr. Valódi ezüst rem. zsebóra finom svájci szerkezetű 6 frt, dupla-fedéllel 8 frt. Valódi ezüstlánczok 2 frt és feljebb. Ébresztő-órák 2 frt. A nálam vásárolt nikel- és ezüst-órák valódiságáért 10 évi írásbeli jótállást nyújtok. Javítások 2 évi jótállással. — Képes árjegyzéket **órákról,** továbbá külön árjegyzéket **tajtékpipákról** ingyen és bérmentve küldök.

BUDAPEST,
VII. ker., Klauzál-utca 32. sz. K.

Hirdetések
felvételek a kiadóhivatalban
Budapest, VIII., Közttemető-ut 3.